

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

W. 34 f, 19/2

Nr 30225

Kl. 34 f, 11/07

Józef Wieczorek, Pawłów Śl.

A47g 19/22

Podstawka pod naczynia do picia

Zgłoszono 10 lutego 1938

Udzielono 1 grudnia 1941

Dotychczas w restauracjach, kawiarniach i tym podobnych lokalach publicznych podawanie wódek, likierów lub kawy i innych napojów odbywa się na zwykłych tackach lub spodeczkach, na które spływają po naczyniu krople danego napoju, wobec czego spód naczynia jest cały mokry od napoju, który został utworzony ze ściekających na tackę krople i w chwili zbliżania napoju do ust może nastąpić zniszczenie lub splamienie ubrania, gdyż krople ociekają ze spodu naczynia. Wymienione tacki są niepraktyczne i niehigieniczne. Natomiast podstawka według wynalazku nie posiada wymienionej wady, jest praktyczna, gdyż wykonana z materiału trwałego daje się łatwo wyczyścić oraz wymyć i

zapobiega osiadaniu krople na zewnętrznej stronie spodu naczynia.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia perspektywiczny widok podstawki o kształcie prostokątnym, fig. 2 — także widok podstawki o kształcie okrągłym, fig. 3 — przekrój podstawki prostokątnej wzdłuż linii A — B na fig. 1, fig. 4 — układ głównych krawędzi i żeber podstawki o kształcie prostokątnym, fig. 5 — układ głównych krawędzi i żeber podstawki o kształcie okrągłym.

Podstawki mogą być wykonane z bakielitu, blachy i tym podobnych materiałów trwałych; kształt ich jest zależny od formy spodeczka lub danej tacki. W przestrzeni pomiędzy zewnętrznymi krawędziami

podstawki są rozmieszczone w postaci kratownicy pionowe żebra, pomiędzy którymi otwory mogą być prostokątne, kwadratowe, okrągłe lub inne, jak również przekroje żeber mogą być dowolne.

Zewnętrzne krawędzie a , b podstawki oraz główne i środkowe żebra c i d są nieco dłuższe tak, jak wskazuje fig. 3, aby płyn, który ścieka po zewnętrznej powierzchni naczynia, a następnie na podstawkę, przepływał przez poszczególne otwory e na dno tacki lub spodeczka, na którym jest umieszczona podstawka, a tam rozpływał się swobodnie po całej powierzchni tacki, nie tamowany przez żebra poszczególnych otworów e .

Podstawkę umieszcza się na zwykłej tacy lub spodeczku, a następnie stawia się na niej dane naczynie z napojem. Przy picu płyn, spływający po naczyniu, przedostaje się przez otwory e podstawki i spływa dalej na dno tacki, gdzie przez otwory f w krawędziach b i d rozpływa się swobodnie po tacy. Wskutek stosowania podstawek według wynalazku unika się nie-

zawodnie splamienia lub zniszczenia ubrania, gdyż spód naczynia zawsze spoczywa na wąskich żebrach podstawki, tak iż ściekający napój nie gromadzi się na spodzie naczynia w postaci kropel.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podstawka pod naczynia do picia, znamienna tym, że posiada w przestrzeni pomiędzy zewnętrznymi krawędziami żebra, rozmieszczone w postaci kratownicy, której otwory mogą mieć kształt najlepiej prawidłowy, jak prostokątny, okrągły itd.

2. Podstawka według zastrz. 1, znamienna tym, że żebra posiadają w przekroju kształt, najlepiej, zaostroszony u góry i u dołu, np. romboidalny.

3. Podstawka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że zewnętrzne krawędzie jak również niektóre żebra są wydłużone w kierunku spodu.

J ó z e f W i e c z o r e k

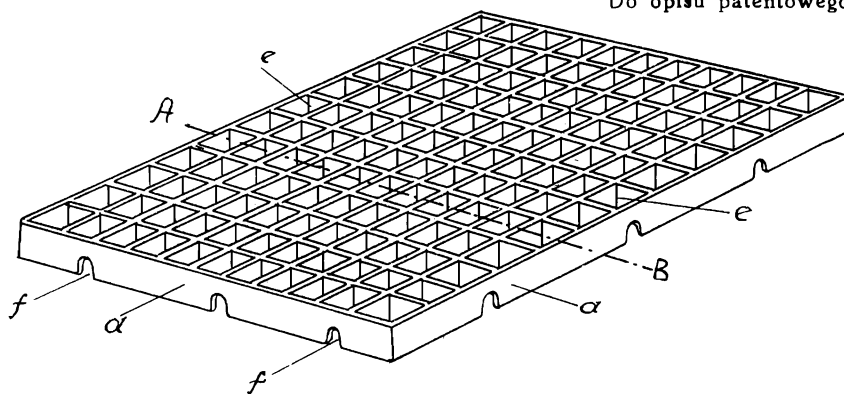


Fig. 1

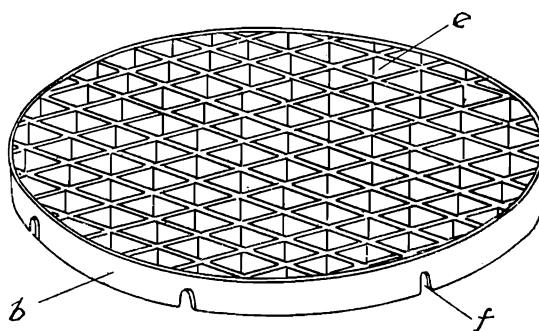


Fig. 2

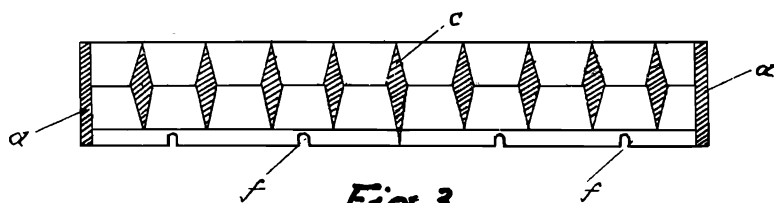


Fig. 3

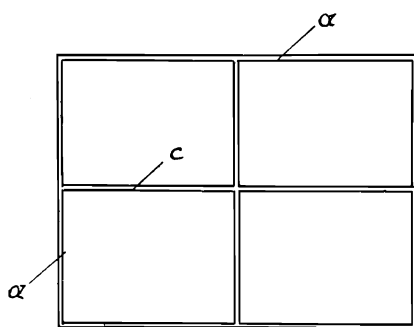


Fig. 4

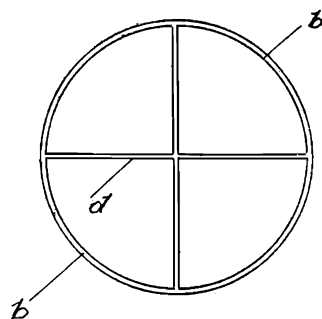


Fig. 5